

именуемъ Ахмедъ-бей, който защищавалъ българитѣ и неприпускалъ нито черкези, нито башибозуци да наближътъ до града и да свирѣпствоватъ.

На 15-й Юний, когато преминахъ русиятъ на Свищовъ, Ахмедъ-бей събралъ гражданитѣ и казалъ: „Русиятъ сж добри хора и никакво зло нѣма да видите отъ тѣхъ, нъ пазете се отъ черкези и башибозуци, защото азъ отивамъ и нѣма вечъ кой да ви пази“. Тѣзи думи, той съ плачъ изговорилъ, опростилъ се съ гражданитѣ и заминалъ.

Българитѣ веднага се въоръжили съ своитѣ прости пушки, взели мѣрки да се пазятъ, нъ и черкезитѣ почнали да ги обикалятъ. Единъ день сполучили да се вмъкнѣтъ въ града, почнали да обиратъ чаршията, българитѣ взели да стрѣлятъ и въ този случай доста заслужила пушката шаспо на Георги Икономовъ,¹⁾ която се назила въ Димитра Крушката. Сжщо еднопомаче, което се заложило задъ натъркалянитѣ на улицата нѣколко праздни бѣчви, съ дългата си пушка сполучило да убие деветъ души черкези, които другаритѣ имъ натоварили на конетѣ и съ подпирание отъ двѣтѣ страни закарали съ себе. Слѣдъ това, тѣ се опитвали още два три пжти да влезхъ въ града нъ не сполучили.

На 23-й Юний пристигнали въ града Стародубовскитѣ драгуни отъ отряда на Н. И. В. Цесаревича и при моста на р. Янтра се срещнали съ черкези които обикаляли за да нападнатъ града. Въ сражението били ранени майоръ Сискевичъ и единъ казакъ а двама убити. Отъ черкезитѣ паднали 11 д.

Въ това врѣме въ Бѣла учителствувалъ Стеф. Димовъ, (Ст.-Загорець) който при испращанieto драгунитѣ късно вечерята, забелѣжилъ между тѣхъ и Раде Иванова. Сутренъта пристигнала друга войска нъ и тя зачинала.

На 3-й Юлий императора съ цѣлата си свита присегналъ въ Бѣла. Той всяка недѣля присѣтствувалъ на служба въ църквата.

Императора се вамиралъ тукъ до 28-й Юлий.

Младия учитель Димовъ съ своитѣ правилни отговори на въпроситѣ които му се задавали, особно съ обясненията си по французски, привлекълъ вниманието на всички и офицеритѣ не го отдѣляли отъ себе.

¹⁾ Виж. ч. II стр. 376 и 415.